

tion, som den vil føre med sig, og den har fru Charlotte Antonsen ikke forholdt sig til i sit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er fint, at vi kan tage det i nogle omgange, for det er meget kompliceret stof.

Det, der var min pointe, er, at den procedure, de regler, der er, som gælder for alle, betyder, at man har tid til at komme væk fra den 3 pct.-grænse. Det er ikke noget med, at hammeren falder dag 1, når man ser, at nu rammes 3 pct.-grænsen. Det var den ene pointe.

Den anden er, at jeg er fuldstændig enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at hele ideen jo er, at alle er omfattet af de samme regler, og at man skal holde reglerne, for ellers så går det jo ikke. Derfor er det jo fint, at alle de andre lande også skal føre en sund økonomisk politik, så hvis det går galt ét sted, så smitter det ikke af på alle. Det er jo derfor, vi skal tage hensyn til hinanden og hjælpe hinanden.

O.k., jeg gik af venlighed ind på tankegangen om, hvad nu hvis i 1993. Jeg vil godt sige, at der i 1993 ikke var en situation, hvor ØMU'en eksisterede. Det kræver nogle ganske bestemte økonomiske forudsætninger, for at vi kan have den fælles valuta. Dem har vi nu. Derfor: Hvis vi nu kommer i en situation, der ligner 1993, så brugte vi i 1993 1 pct. af bruttonationalproduktet til at lempe finanspolitikken og kickstarte. I dag har vi 6 pct. til rådighed til at kickstarte dansk økonomi med.

Og det er jo det, der gør forskellen på at have den fælles valuta, for alle har nogle procenter af deres bruttonationalprodukt til at kickstarte deres økonomi med, til at skruer op og ned på termometeret, som vi var inde på før. Og det er forskellen på situationen før den fælles valuta, og derfor kan man ikke bare sammenligne med 1993.

Slutfacit er, at Danmark også nu kan have plads til at kickstarte økonomien med 1 pct. af bruttonationalproduktet, ligesom vi gjorde i 1993.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Spørgsmålet til hr. Kristian Thulesen Dahl gik jo i meget høj grad på, om Dansk Folkeparti ønsker at føre fastkurspolitik. Ja eller nej.

Hr. Kristian Thulesen Dahl har flere gange bedyret heroppefra, at ja, Dansk Folkeparti øn-

sker at føre fastkurspolitik. Når man så læser valg materialet, som det åbenbart var for Dansk Folkeparti, fra før sidste valg, så må svaret være nej, for det kan man ikke føre med den politik, som er beskrevet i valg materialet.

Så jeg vil gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om det valg materiale, som blev lavet i 1997, og som blev brugt ved det seneste folketingsvalg, er skrottet, fordi Dansk Folkeparti simpelt hen ikke synes, at det gælder mere.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til økonomiministeren, som siger, at der i en situation, hvor man er på vej mod et problem i et medlemsland, vil være tid til at se på situationen, og at man vil få anbefalinger og vil diskutere det osv., så der er ikke de store problemer i det:

Nu skal vi vel lige huske på, at den situation, som Danmark stod i, jo var, at landet skiftede regering, og at der kom nogle til, som havde en anden vurdering af, hvad der var nødvendigt, end dem, der forlod taburetterne. Så kan man synes, det er fornuftigt eller ufornuftigt, men det er ikke det, jeg forholder mig til. Jeg forholder mig alene til, at vælgerne sammensatte et Folketing – og respekt for det – som gav en anden regering, som havde en anden vurdering.

Derfor kan man jo ikke bare sige, at fordi der var en periode før, så kunne man have sagt til den daværende borgerlige regering, at nu skulle den lige høre osv., og så ville økonomiministeren måske have regnet med, at det så havde medført, at den daværende regering havde ført den politik, som den nuværende regering så startede i 1993.

Er det ræsonnementet? Jeg synes da, at det ville være opsigtsvækkende, hvis det er ræsonnementet under debatten her: Bare der er noget, der hedder EU, som kommer og siger det, så ville man have lyttet, hvorimod når Det Radikale Venstre sagde det i Danmark, så lyttede man ikke. Det må jo være ræsonnementet.

Og så vil jeg bare sige, at det er da en utrolig kort tidsperiode at operere med 7-8 år og sige, at fordi der er en anden udvikling nu, end der var for 7 år siden, jamen så er der ingen problemer i at indgå et samarbejde, hvor vi er bundet på de her præmisser, som vi har været inde på, på både den ene og den anden led. Kan økonomiministeren forudsige, hvordan situationen er om 15 år? Altså jeg kan ikke. Jeg